

[Astrid Skjoldbo.]

Vi takker den højtærede socialminister for hans medvirken til, at dette besøg kom i stand.

Udvalget tiltræder som sagt lovforslaget som helhed, men man har dog drøftet visse problemer, der står i forbindelse med denne lov, spørgsmål, som man har ønsket at henlede ministeriets opmærksomhed på ved en kommende lovgivning. Det er for det første et spørgsmål med hensyn til forældrenes betaling på disse institutioner, om ikke den burde gradueres noget mere, end det i dag er tilfældet. Hvad endvidere tilskuddets størrelse angår, er der rejst spørgsmål om, hvorvidt disse 15, eventuelt 20 pct., som staten skal betale, altid vil være den helt rigtige sum.

Socialministeren (Strøm): I betænkningen har udvalget, som den ærede ordfører sagde, henledt min opmærksomhed på betimeligheden af, at det ved en fremtidig lovgivning overvejes, om betalingen på de institutioner, der her er tale om, i højere grad, end det nu er tilfældet, bør gradueres efter forældrenes økonomiske evne. For tiden er det jo sådan, at der er fastsat en normaltakst på 4 kr. ugentlig for børnehaver; er forældrenes indkomst over sygekassegrænsen, forhøjes beløbet med 50 pct., altså til 6 kr. ugentlig, og er forældrene økonomisk vanskeligt stillede, kan bestyrelsen tilstå hel eller delvis friplads. Endvidere kan børneværnsudvalgene i trangtilfælde betale den normale takst, og er der flere søskende, gives der rabat. Man vil heraf se, at der allerede finder en betydelig graduering sted, og det er vist et spørgsmål, om det er hensigtsmæssigt at gå videre, men det er selvfølgelig noget, som det udvalg, der nu arbejder med problemerne, kan tage med i sine overvejelser.

Med hensyn til det andet spørgsmål, som udvalgets ærede ordfører nævnte, og som også er omtalt i betænkningen, nemlig det rimelige i i særlige tilfælde at yde et beløb udover de 15, henholdsvis 20 pct., findes der den mulighed af en rådigheds-sum at yde særlige tilskud i specielle tilfælde.

Jeg takker udvalget for godt samarbejde og for dets indstilling om vedtagelse af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1 og 2 samt lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om eftergivelse af kommunehjælp og om ekstraordinær adgang til aldersrente.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 453).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Socialministeren (Strøm): Hermed har jeg den ære for det høje landsting at anbefale forslag til lov om eftergivelse af kommunehjælp og om ekstraordinær adgang til aldersrente. Forslaget er enstemmigt vedtaget i det andet høje ting.

Begrundelsen for forslaget er vor grundlovs forestående 100 års jubilæum.

Forslagets bestemmelser om eftergivelse af kommunehjælp er i overensstemmelse med efterhånden hævdvunden praksis. Som det fremgår af bemærkningerne, har sådan eftergivelse fundet sted ved flere tidligere lejligheder, der har været af epokegørende betydning for landet. Man har derfor fundet det naturligt, at der nu i anledning af grundlovsjubilæet finder en lignende eftergivelse sted.

De arter af hjælp, som efter forslagens § 1, stk. 1, eftergives, er de samme, som blev eftergivet ved de tilsvarende love af 7. september 1945 og 4. juni 1947 i anledning af henholdsvis Danmarks befrielse og tronskiftet.

Jeg finder kun anledning til at henlede opmærksomheden på bestemmelsen i § 1, stk. 2, der er indsat for at hindre dobbeltforsørgelse.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger om forslagens bestemmelser om ekstraordinær adgang til at tilstå aldersrente til personer, som hidtil har været udelukket herfra som følge af, at de ikke opfylder lovens krav om medlemsskab af den offentlige sygeforsikring.

Man har anset det for rimeligt, at der i anledning af grundlovsjubilæet ekstraordinært gives adgang til opnåelse af aldersrente for disse gamle eller i alt fald ældre mennesker. Men jeg vil gerne straks betone, at der her er tale om en ganske ekstraordinær foranstaltning, som kun en så ualmindelig begivenhed som grundlovens 100 års jubilæum har kunnet begrunde. Der kan derfor ikke forventes senere ekstraordinære love af lignende art, og jeg må derfor stærkt advare folk imod fremtidig at vise efterladenhed med deres sygekasseforhold i forventning om en tilsvarende ekstraordinær lovgivning som denne.